

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

WIELKANOC 2022 *
nr 3,4/186,187 rok XVII

*Z okazji Świąt Wielkanocnych
życzymy wszystkim Parafianom
niech Zmartwychwstały Chrystus
umocni Was w świętości,
miłością i nadzieją napelni Wasze serca,
niech utwierdza Waszą wiarę
w zwycięstwo dobra nad złem,
życia nad śmiercią, a miłości nad nienawiścią.
Oby w Waszych sercach zawsze był widoczny
blask nadziei Zmartwychwstania.*

ks. kanonik Florian Ludziarczyk – rezydent
ks. Józef Tatarczyk SVD
ks. Witold Tatarczyk – proboszcz

Rekolekcje Wielkopostne

Od I Niedzieli Wielkiego Postu, czyli od 5 marca br. do środy 9 marca br. włącznie, trwały w naszej parafii Rekolekcje Wielkopostne. Poprowadził je ksiądz Lech Gralak ze Zgromadzenia Księży Filipinów, emerytowany kapłan diecezji radomskiej. To postać znana w Polsce i za granicą. Ks. Lech Gralak urodził się 4 kwietnia 1947 r. w Inowrocławiu. Pochodzi z rodziny wielodzietnej, rodzice prowadzili w Płowkach na Kujawach 40-hektarowe gospodarstwo rolne. Rodzinną parafią księdza było Broniewo k. Radziejowa Kujawskiego. Studiował w tarnowskim seminarium, święcenia kapłańskie przyjął 1 czerwca 1975 r. i pełnił posługę w parafiach diecezji radomskiej. Już w roku 1975 założył w Polsce jeden z pierwszych zespołów chrześcijańskich – *Zespół wokalny-instrumentalny "Oratorium"*. Od początku powstania zespół wyjeżdżał do parafii w całej Polsce, głosząc Ewangelię piosenką; gościł też w wielu krajach poza granicami ojczyzny. W repertuarze zespołu znajduje się wiele pięknych pieśni religijnych, których ks. Gralak jest autorem, a także utwory patriotyczne, ludowe i rozrywkowe. Myślę, że swoim śpiewem i grą na gitarze zachwycał niejednego uczestnika rekolekcji.

W czasie rekolekcji odbyły się spotkania z dziećmi komunijnymi i bierzmowanymi wraz z ich rodzicami, nauki stanowe dla kobiet, mężczyzn i młodzieży, nauki ogólne podczas Mszy Świętych, także Msza Święta dla chorych z udzielaniem Sakramentu Chorych.

Wraz z rekolekcjami parafialnymi odbyły się też nauki rekolekcyjne dla dzieci z przedszkola oraz dla dzieci i młodzieży naszej szkoły podstawowej. Serdecznie Bóg zapłać dyrekcji, nauczycielom i katechetom z przedszkola i szkoły podstawowej, za bardzo życzliwą współpracę oraz udział wraz ze swoimi wychowankami w naukach rekolekcyjnych.

ks. W. T.

Po pierwszej Niedzieli Wielkiego Postu, w dniach od 7 do 9 marca br. przeżywaliśmy nasze szkolne rekolekcje wielkopostne.

Podczas pierwszego dnia tych rekolekcji ksiądz Lech nawoływał nas, tzn. całą młodzież i dzieci, byśmy nie odchodzili od Pana Boga. Mówił także, żebyśmy byli jak

2

apostołowie – i gdy jest niedziela – zachęcali rodziców do wspólnego wyjścia do kościoła na Mszę Świętą. Aby lepiej pokazać, że Bóg naprawdę jest z nami podczas każdej Eucharystii, ksiądz rekolekcjonista uświadomił nam na przykładzie dwóch historii, że podczas przemienienia wina w Przenajświętszą Krew i chleba w Przenajświętsze Ciało naprawdę zdarza się cud. Na zakończenie nauki razem zaśpiewaliśmy kilka pieśni.

W drugim dniu ksiądz rekolekcjonista mówił nam dlaczego tak ważne jest, by przestrzegać 10 przykazań oraz żebyśmy kochali swoich rodziców, bo oni dają nam przykład. Także, żebyśmy się modlili za nich oraz za naszych nauczycieli. Na koniec, jak zwykle nie zabrakło radosnego śpiewania. A że był to 8 marzec czyli *Dzień Kobiet*, wszystkim kobietom obecnym w kościele – siostrze Ryszardzie, pani katechetce, pani dyrektor i naszym nauczycielkom odśpiewaliśmy *"Sto lat"*.

Rekolekcje zakończyły się trzeciego dnia Mszą Świętą, w której uczestniczyła cała szkoła.

E. B. kl. VII B

Niezwykły Ojciec

*"...Roztańczone biją dzwony,
ich radosne serca grają.
Kaj słyszysz grę – tam wchodzi,
beztło dobre serca mają..."*

Kiedy składamy sobie życzenia, często najważniejszym ich elementem jest zdrowie. Życzymy sobie zdrowia. Tymczasem Ewangelia nam pokazuje, że najważniejszym życzeniem powinno być wytrwale podążanie za Jezusem. W tę drogę wpisany jest Krzyż. Żeby go dźwignąć, trzeba zaprzeć się siebie. A to jest możliwe tylko wtedy, kiedy wiem za kim idę.

Od kilku lat, w styczniowym dniu podczas Mszy Świętej dziękujemy Bogu za dar życia, otrzymane łaski i talenty człowieka bliskiego, niezwykłego – osobliwie domdam: chrześcijanina zmierzającego do świętości.

Kto to? – a może, co o nim chcę przekazać innym?

Urodził się 28 stycznia 1931 roku w Wodzisławiu Śląskim. Swoje pierwsze kroki stawiał i wczesne dzieciństwo spędził pod opieką rodziców: mamy Marianny z Wijų i taty Ludwika. Rodzina katolicka, która ma czas na pracę, modlitwę, dobre współzycie codzienne rodziców i dzieci. Taka sceneria nie trwała zbyt długo, bowiem wybuchła zagłada ludzkości, czyli II wojna światowa. W tym miejscu można by przytaczać wiele odniesień, ale tak się składa, że temat wojny widzimy dziś od kilku dni w Ukrainie. Śledzimy losy bezbronnych i bezdomnych ludzi, szczególnie kobiet i dzieci, które opuszczają swój kraj i uciekają przed straszną wojną.

Po ukończeniu szkoły średniej w Rybniku, w 1949 roku wchodząc w wiek dojrzały, poczuł powołanie do służby Bogu. Pożegnał dom rodzinny i ziemię śląską. Przebył całą Polskę spod granicy południowej, aż nad północną granicę, do klasztoru Księży Werbistów w małym miasteczku Pieniężno nad Walszą, na ziemi warmińskiej. Warmia to najmniejsza kraina geograficzna Polski; ziemia Kopernika, Pieniężnego, Kętrzyńskiego, Mrongowiusza czy wieszczka narodowego Kajki, rozpostarta między Łyną, Pasłęką i Zalewem Wiślanym. Na skrawku tej ziemi, niemal sto lat wcześniej, w małej wiosce Gietrzwald ukazała (objawiła) się Matka Boska. Z Pieniężna ścieżkami to ponad 50 km, a koleją przez Olsztyn – 80 km. Ileż to razy młodzi klerycy pielgrzymowali by czuć, pokłonić się Matce Najświętszej.

"Warmińska Matko Miła, Tyś mnie do snu tuliła" – pisał młody twórca poezji, którego pióro stawało się coraz zasobniejsze i ręka coraz lżejsza do pisania kolejnych wierszy.

Spokój życia i nauki w klasztorze kilkakrotnie był "urozmaicany" wizytą przedstawicieli władzy ludowej czy wysłańców służby bezpieczeństwa pod różnym pretekstem. A były to czasy, gdy na Zachód Europy nie eksportowaliśmy truskawek, wiśni, malin czy np. pomidorów – bo czerwone.

W toku studiów odbyły się śluby zakonne, a w 1956 roku święcenia kapłańskie. Nastąpiło rozesłanie młodych misjonarzy w różne zakątki świata. Na Jawę, Sumatrę, Borneo, do Ameryki, a nawet na Czarny Ląd – jak mówiono na Afrykę. Ksiądz Józef zaglądał na różne części świata – szczególnie na Argentynę. Rzeczywistość okazała się inna. Wiele czynników wpłynęło na to, że ostatecznie pozostał w kraju, skierowany do posługi pasterskiej. Nauki Chrystusa głosił niemal w całej Polsce. Podnosił poziom wykształcenia studiując na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Kilka lat

współpracował z Wydawnictwem "Misjonarz" – miesięcznikiem misji i misjonarzy na całym świecie. Szczegółowy życiorys zawarł by wiele linii pisma poświęconego zacnej osobie. Przy każdym naszym spotkaniu, mimo upływu znacznego okresu czasu, ksiądz Józef wspomina i pozdrawia Pieniężno i Kresy (to tzw. wschodnie rubieże Rzeczypospolitej, jak się wtedy określało). Tam, gdzie ziemia niezbyt urodzajna: gdzie rośnie wierzba, wierzba płacząca, wierzba rosochata, gdzie bursztynowy świerzop, gryka jak śnieg biała. Naród niezbyt majątny ale modlił się.

Coraz śmieiej, młody ojciec zakonnny, misjonarz, opowiadał o Samarytance, o Synu Marnotrawnym i innych przypowieściach Najwyższego Kapłana społeczności w rozlewiskach Wisły, Bugu, Narwi, Łyny, nad Biebrzą, Pisą, Cisą, Osą, nad Niemnem, ale i nad modrym, pięknym Dunajem, bowiem przez 8 lat wyjeżdżał do Niemiec z pomocą duszpasterską.

Zawsze pochłonięty modlitwą. Ileż to razy Jego palce przekładały paciorki różańca, a wargi szeptały dzieckzynienie do Matki we wszystkich strofach Litanii Loretańskiej. Panno Święta, co Jasnej bronisz Częstochowy i w Ostrej świecisz Bramie, Królowo Podlasia – Kodeńska Matko Jedności – co swoim ciemnym płaszczem osłaniasz ziemię zbroszoną krwią męczenników za wiarę, męczenników podlaskich w Pratulinie i innych miejscach kaźni – dziękuję za dziś i ośmielam się prosić o spokojną, dobrą noc obym mógł jutro podolać nowym wyzwaniom.

Czas płynął. Zegar odmierzał różne odległości. Zegar biologiczny też nie próżnował. Nastala jesień – to pora, która jak i inne ma swoje uroki. Pustki na polach po zbiorze plonów. Pożółkłe liście spadają z drzew. Dzień coraz krótszy, nadchodzą słoty, szarugi i deszcze jesienne – mówimy, że o szyby deszcz dzwoni, to deszcz dzwoni jesienią. Ale i biologiczna jesień życia – to emerytura. Jak wędrowny ptak, który z dalekich stron do swoich gniazd powraca – w 2006 roku przyszło dotrzeć do nas i pozostać z nami.

Póki sił stało, po skrzyszowskich pagórkach i dolinach rozlegał się ton, gdy przed ołtarzem św. Michała Archanioła Mszę Świętą odprawiał i kazania głosił nasz kochany Wujek. A inne posługi – ileż to kolan prostowało się na klęczniku Jego konfesjonatu. Zawsze spokojny, życzliwy, a co najważniejsze – oddawał nam siebie – to umiał nad podziw. Nie opływał w luksusach, nie głaskało Go życie po głowie, nie pijał "ptasiego mleka", wystarczała na codzień prosta, czarna sukienka uboga. To dobry pasterz. Jego dobroć nie potrzebuje niczego. On nawet gdy idzie spać i nie ma co sobie posłać – Ewangelią sobie pościeli i Krzyżem się nakryje.

Ale ten dobry pasterz nie ma nadmiaru modlitwy – więc drogi czytelniku, jeżeli nie pogardzisz, w Jego intencji odmów ze mną: *Zdrowaś Maryjo...*

Bronek

P. S. Zdaję sobie sprawę, że nie mam patentu na mądrość i nieomyślność, a powiedzieć, że to człowiek niezwykły – to jakby nie powiedzieć prawie nic. Powyższe nie jest dokumentem, tylko poświadczeniem części tego, co widziałem i słyszałem.

Szczęść Boże!

Wizytacja kanoniczna w parafii

Prawo Kanoniczne zobowiązuje biskupa, by co 5 lat odbyła się wizytacja kanoniczna parafii. Ostatnia jednak wizytacja naszej parafii miała miejsce 11 lat temu. Wpłynęło na to kilka okoliczności, takich, jak: zbyt mała liczba księży biskupów, a potem czas pandemii.

Podczas wizytacji parafię odwiedza kilku wizytatorów:

- katechetyczny – w szkole wizytował naszych katechetów i sprawdzał poziom nauczania katechetycznego;
- gospodarczy – sprawdzał szczegółowo stan budynków parafialnych – kościoła, probostwa, domu parafialnego, cmentarza, itd.;
- liturgiczny – wsłuchiwał się w śpiew ludu, grę organistów, badał frekwencję uczestników liturgii oraz stan techniczny instrumentu muzycznego, jakim są organy kościelne;
- duszpasterski – sprawdzał jakość całego duszpasterstwa, wszystkich ksiąg parafialnych, grup parafialnych, wyposażenia kancelarii, itd.

Ostatnim punktem wizytacji parafii jest przyjazd księdza Biskupa. Nasz dekanat gorzycki, a więc i naszą parafię, odwiedził sufragan naszej archidiecezji – ks. biskup Adam Wodarczyk.

W niedzielę, 27 marca br. o godz. 10.30 przewodniczył sumie. Wygłosił Słowo Boże, a po Mszy Świętej odbyło się spotkanie z wszystkimi grupami parafialnymi i tradycyjne zdjęcie.

O godz. 14.00 ks. bp Adam przewodniczył Mszy Świętej z udzielaniem Sakramentu Bierzmowania naszej młodzieży.

Ks. Biskup odwiedził też cmentarz parafialny, odwiedził Klasztor naszych Sióstr Służebniczek i z wielkim zainteresowaniem oglądał wszystkie budynki parafialne i całe zaplecze.

18 czerwca br. wieczorem odbędzie się w naszej parafii spotkanie ks. Biskupa Wizytatora z wszystkimi księżmi naszego dekanatu i posumowanie całej wizytacji.

ks. W. T.

Bierzmowanie

27 marca br., w kościele parafialnym w Skrzyszowie, 58 kandydatom z klas ósmych szkoły podstawowej, został udzielony Sakrament Bierzmowania. Udzielił go ks. bp Adam Wodarczyk. Do przyjęcia tego sakramentu młodzież była przygotowywana już od 6 klasy. Przez te trzy lata kandydaci pogłębiali i poszerzali swoją wiedzę oraz utrwalali wiadomości z Katechizmu Kościoła Katolickiego. Każdy wybrał sobie również swojego patrona, który będzie dla niego wzorem do naśladowania przez całe życie. Podczas bierzmowania kandydatom towarzyszyli świadkowie, którzy powinni pomagać im w rozwoju duchowym i wspierać w każdej sytuacji.

Wszyscy bardzo przeżywali przygotowanie i próby, a jeszcze bardziej sam sakrament. Na pamiątkę przyjętego Sakramentu Bierzmowania, bierzmowańcy przed Mszą Świętą otrzymali krzyże do zawieszenia na szyi, pobłogosławione przez biskupa podczas Eucharystii. Biskupa przywitani przedstawiciele rodziców – państwo Justyna i Grzegorz Małysz, Słowo Boże przeczytali: Marcin Sygut i Anna Małysz, psalm zaśpiewała jedna z matek – pani Klaudia Ledwoń. Prośby do Boga w modlitwie wiernych przedstawił ojciec uczennicy – pan Krzysztof Kosider. Dary ofiarne składali: Oliwia Madecka, Antonina Szkatuła oraz Michał Jedlina. Komentarz do procesji z darami odczytał Maksymilian Halista. Podziękowania w imieniu rodziców składali państwo Joanna i Krzysztof Kosider, a w imieniu młodzieży: kapłanom – Patrycja i Róża Kałusek oraz Małgorzata Koczor, katechetom – Oliwia Madecka i Maksymilian Halista, a rodzicom – Dorota Grzegoszczyk i Szymon Bęben. Po Mszy Świętej biskup wręczył młodzieży książki *"Biblia Impulsy"* z tekstem i rozważaniami Ewangelii wg św. Marka oraz pamiątkowe zakładki do książek, na których można było wpisać swoje imię z bierzmowania. Po Eucharystii były wspólne, pamiątkowe zdjęcia.

Dziękujemy Bogu, że po trudnych, pandemicznych czasach, udało się przyjąć z miarą w normalnych warunkach ten bardzo ważny w życiu każdego młodego człowieka sakrament dojrzałości chrześcijańskiej.

katechetka Małgorzata Szyrocka-Durczok

Moje doświadczenia z bierzmowania były różne. We wcześniejszych latach byłem dosyć daleki od Kościoła. Uważam, że byłem tą *"zagubioną owcą"*, ale cieszę się, że Jezus mnie odnalazł. W dniu przyjęcia Sakramentu Bierzmowania poczułem dojrzałość duchową, a Msza Święta tylko mnie w tym utwierdziła. Zaczęło się to już parę miesięcy wcześniej, na lekcjach religii z panią katechetką Małgorzatą, która dzielnie nas uczyła i się nami opiekowała, za co jej dziękuję. Poprzez naukę religii zrozumiałem, co w życiu jest ważne.

Szymon Bęben, klasa VIII c

Nasze bierzmowanie miało miejsce w niedzielę 27 marca br. Każdy bierzmowany przeżył całą uroczystość na własny, duchowy sposób. My natomiast byliśmy spokojne i opanowane, ale zarówno radosne i szczęśliwe. Uważnie wsłuchiwałyśmy się w słowa kapłana oraz biskupa. Dzięki Sakramentowi Bierzmowania został nam przekazany ogromny dar Ducha Świętego, który umocnił nas w naszej wierze, dodał nam siłę oraz odwagi do bronięcia jej. Sakrament ten dał nam opiekę i opatrność Ducha Świętego.

Poprzez przyjęcie tego sakramentu w pełni świadomie zdecydowałyśmy się na pójście drogą wyznaczoną przez Chrystusa, a dary Ducha Świętego będą nam pomagały w podejmowaniu trudnych decyzji oraz dodadzą nam siłę, by iść wybraną drogą. Dzięki bierzmowaniu stałyśmy się lepszymi członkiniami Kościoła, w którym jest obecny Duch Święty. I to właśnie On, gdy przyjęłyśmy ten sakrament, nappełnił nas swoimi darami: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej. Dzięki temu sakramentowi stałyśmy się dojrzałymi chrześcijankami. Tego dnia zrozumiwałyśmy również, że Jezus na dobre wypełnił pustkę, którą nosiłyśmy w sercu.

Oliwia Madecka i Weronika Tulec, klasa VIII c

W niedzielę, 27 marca br. o godzinie 14.00, skrzyszowska młodzież przyjęła Sakrament Dojrzałości Chrześcijańskiej. Po trzech latach przygotowań, z rąk biskupa Adama Wodarczyka zostaliśmy namaszczeni Duchem Świętym. W tym roku do bierzmowania przystąpiło 58 uczniów klas ósmych – 27 dziewczyn i 31 chłopców. Na swojego patrona wybrałam świętą Klarę – uczennicę św. Franciszka i również patronkę zwierząt, z którymi wiąże moją przyszłość zawodową. Na zawsze zapamiętam moment, gdy biskup nakreślił na moim czole znak krzyża i wypowiedział słowa: *"Klaro, przyjmij znamię Ducha Świętego..."* Po uroczystej Mszy Świętej zrobiliśmy klasowe zdjęcie z biskupem i każdy udał się na spotkanie w gronie rodzinnym. Zostaliśmy umocnieni do wyznawania naszej wiary, jak o to prosiliśmy: *"Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad. Amen."*

Antonina Szkatuła, klasa VIII a

Kiedy 26 marca 1992 roku sama przyjmowałam Sakrament Bierzmowania, nawet przez myśl mi nie przeszło, że po trzydziestu latach przeżyję go na nowo – choć tym razem w roli świadka. Przepelniony kandydatami, świadkami i rodzicami kościół w Godowie, wydawał mi się wtedy taki ogromny... Bycie świadkiem jest dla mnie wielkim zaszczytem. Teraz, kiedy sama jestem już chrześną i matką, towarzyszenie w przyjęciu Sakramentu Dojrzałości Chrześcijańskiej nabiera nowego wymiaru. Uświadamia, jak szybko płynie nasze życie i jak Bóg z pomocą Ducha Świętego je dla nas układa... Zwłaszcza teraz, w tych jakże niepewnych zdrowotnie i pokojowo czasach, w obliczu wielu naszych codziennych trosk, którymi Bóg nas doświadcza... W takich momentach naszego życia uświadamiamy sobie, że to, co pozwala nam dalej żyć, to moc modlitwy i darów Ducha Świętego, którymi zostaliśmy napęlnieni w Sakramencie Bierzmowania – czy to trzydzieści, dwadzieścia, czy dziesięć lat temu... Oby te dary Ducha Świętego, które dziś otrzymaliście, towarzyszyły wam przez całe życie i pomagały w mężnym wyznawaniu waszej wiary i w postępowaniu zawsze według jej zasad. Pewnie ktoś z was też kiedyś, po trzydziestu latach, z drżącym sercem położył rękę na ramieniu dziewczynie lub chłopakowi, dziękując Bogu, że dożył tego dnia tak, jak ja dzisiaj...

świadek C. B.

Bierzmowanie to sakrament ustanowiony przez Pana Jezusa w momencie, gdy zesał w Dniu Pięćdziesiątnicy Ducha Świętego na apostołów zgromadzonych w Wieczerniku. Bierzmowanie to inaczej Sakrament Dojrzałości Chrześcijańskiej, podczas którego Duch Święty umacnia chrześcijanina, aby wiarę swą mężnie wyznawał, bronił jej i według niej żył. W niedzielę, 27 marca br. w naszym kościele, grupie 58 młodych ludzi, poprzez ręce biskupa Adama Wodarczyka Duch Święty pomnożył swoje dary: mądrość, rozum, radę, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Bożą. Eucharystia rozpoczęła się powitaniem ks. Biskupa. Rodzice młodzieży bierzmowanej zwrócili się z prośbą o udzielenie tego sakramentu swoim pociechom. Następnie ks. Proboszcz zapewnił, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli przez szereg dni w słuchaniu Słowa Bożego, wspólnej modlitwie i przystąpili do Sakramentu Pokuty. Po homilii, razem z koleżankami i ko-

legami poprosiliśmy o udzielenie nam Sakramentu Bierzmowania i odnowiliśmy przyrzeczenia chrzcielne. Potem nadszedł ten tak ważny moment, podczas którego biskup na moim czole kreśląc znak krzyża olejami Krzyżma Świętego, wypowiedział słowa: "Mario, przyjmij znamię Ducha Świętego..." Poczułam wtedy, jakbym złożyła obietnicę Bogu. Obietnicę życia według wiary, zachowywania na co dzień przykazań Bożych, poszerzania i pogłębiania mojej wiedzy religijnej oraz mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad. W Eucharystii wzięłam czynny udział poprzez czytanie Liturgii Słowa. Składałam serdeczne podziękowanie ks. Biskupowi, ks. Proboszczowi, s. Ryszardzie, a szczególnie pani katechetce Małgorzacie, za włożony trud i serce w przygotowanie nas do tego sakramentu.

Anna Małysz, klasa VIII a

W telegraficznym skrócie

W Środę Popielcową, 2 marca br., obrzęd posypania głów popiołem podczas każdej Mszy Świętej, rozpoczął się w Kościele Okres Wielkiego Postu, który poprzedziło Czterdziestogodzinne Nabożeństwo.

W kolejne Niedziele Wielkiego Postu odprawiane były nabożeństwa *Gorzkich Żali z Kazaniami Pasyjnymi*, które głosił nasz rezydent – emeryt ks. kanonik Florian Ludziarczyk.

W kolejne wielkopostne niedziele można było nabyć świece *paschaliki* na stół wielkanocny rozprowadzane przez *Caritas*.

W naszej parafii odbyła się pierwsza w tym roku seria czterech *Nauk Przedmałżeńskich*. Wzięło w niej udział 13 par narzeczonych. Bóg zapłać naszym paniom z *Poradni Życia Rodzinnego* – Annie Robak, Radosławie Stabla oraz Agacie Trzeciak za prowadzenie tych spotkań.

W kolejne wielkopostne czwartki, po Mszy Świętej szkolnej odprawiana była *Droga Krzyżowa* dla dzieci i młodzieży. Bóg zapłać katechetom oraz dzieciom i młodzieży za przygotowanie rozważań i poprowadzenie tych nabożeństw.

W Uroczystość św. Józefa – Oblubieńca NMP, w kaplicy Domu Seniora *"Gwarek"*, po dwóch latach przerwy podjętych pandemią, została odprawiona suma odpustowa. W kaplicy znów będą odprawiane Msze Święte w I soboty miesiąca, a po czasie pandemii kaplica zostaje otwarta dla wszystkich chętnych. /str. 23/

Przypadająca w dniu 25 marca Uroczystość Zwiastowania Pańskiego to też *Dzień Świętości Życia*. Co roku zachęcamy, by włączyć się w piękne i wielkie dzieło *Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego*, którą może podjąć każdy człowiek. Duchowa Adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabicie w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu dziesiątki różańca oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców, by przyjęte z miłością, mogło urodzić się w kochającej rodzinie. To zaledwie kilka minut w ciągu dnia, które można ofiarować w każdej chwili i miejscu, np. w kościele, zaciszu domu, na spacerze, w drodze do szkoły i pracy. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienie, np. post, uczynek miłosierdzia, wyrzeczenie. Duchową Adopcję w tym roku podjęła rekordowa liczba – 46 osób.

Wielka wdzięczność za ogromne wasze serce okazane poprzez otwarcie drzwi swoich domów dla uchodźców wojennych z Ukrainy, także za zakupione paczki i złożone ofiary. Słusznie świat może uczyć się od Polaków realizacji uczynków miłosierdzia.

W sobotę, 9 kwietnia br. o godz. 10.00 odbyła się pierwsza Spowiedź Święta dla dzieci wczesno i pierwszokomunijnych. /foto str. 14/

10 kwietnia br., w Niedzielę Palmową, rozpoczynającą w Kościele obchody Wielkiego Tygodnia, podczas każdej Mszy Świętej odbyło się święcenie palm przyniesionych przez wiernych do kościoła, na pamiątkę uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy.

W dniach 26-30 czerwca br. planowana jest Piesza Pielgrzymka Szlakiem Orlich Gniazd na Jasną Górę. Koszt całej pielgrzymki wynosi 350 zł.

W związku z Aktem Poświęcenia Świata, Rosji i Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi, co jest ciągle aktualną prośbą Matki Bożej wyrażoną w Fatimie prawie 105 lat temu, pragniemy przypomnieć, że prośbą Maryi wyrażoną w Fatimie jest też wezwanie do *Nabożeństwa Pięciu Pierwszych Sobót Miesiąca* w intencji wynagradzającej za wszystkie grzechy, bluźnierstwa i świętokradztwa przeciw Matce Boskiej. Aby spełnić prośbę Matki Bożej, przez 5 kolejnych I sobót trzeba spełnić następujące warunki: przystąpić do Spowiedzi Św., przyjąć Komunię Św., odmówić część różańca św., przez 15 minut rozważać nad jedną lub wszystkimi tajemnicami różańcowymi. Bardzo zachęcamy do zrealizowania tej prośby płynącej z Fatimy.

IV archidiecezjalna pielgrzymka chorych, niepełnosprawnych i ich rodzin do Lourdes specjalnie wynajętym pociągami z Katowic zaplanowana jest w dniach 8-16 września br. Szczegóły dostępne są na stronie internetowej archidiecezji katowickiej.

Po dwóch latach zostały zniesione prawie wszystkie obostrzenia i ograniczenia związane z pandemią. Według podawanych statystyk, prawie 40% Polaków deklaruje, że pogorszyła się im w tym czasie kondycja psychiczna. Kierując się tymi i innymi pobudkami płynącymi z wiary, pobożności oraz ogólnych zasad i przepisów liturgicznych, pragniemy powołać do postaw sprzed pandemii. Co do przyjmowania Komunii Św. chcemy kierować się przepisami Kościoła, zawartymi w Ogólnym Wprowadzeniu do Mszału Rzymskiego, które brzmią następująco: *"Zaleca się procesyjne podchodzenie do przyjęcia Komunii Św. Ciało Pana jest bowiem pokarmem na drodze do życia wiecznego. Komunię Św. można przyjąć w postawie klęczącej lub stojącej. Wierni przyjmujący Ciało Pańskie w postawie stojącej wykonują wcześniej skłon ciała lub przyklękają na jedno kolano. Komunii Św. udziela się przez podanie Hostii wprost do ust. Jeżeli jednak ktoś prosi o Komunię na rękę przez gest wyciągniętych dłoni, należy mu w taki sposób jej udzielić. Przyjmujący winien spożyć Ciało Pańskie wobec szafarza"*. Ministranci wracają do służby z pateną.

W Polsce przebywa dużo uchodźców wojennych z Ukrainy. W większości są oni chrześcijanami obrządków wschodnich. W związku ze Świętami Wielkanocnymi pragniemy poinformować, że jeśli tylko taka będzie ich wola, mogą przystąpić w Kościele Katolickim do Sakramentu Pokuty, mogą przyjąć Komunię Św. i Sakrament Chorych.

Prośba skierowana do wszystkich uczestników pogrzebów; wieńce i wiązanki kwiatów prosimy zostawiać z tyłu kościoła lub pod ścianami bocznymi, prosimy nie kłaść ich w ławkach. Siedziska w ławkach są wyścielane materiałem, wiązanki zostawiają dużo wody i igliwia, co bardzo utrudnia sprzątanie kościoła po pogrzebach i niszczy siedziska. Bóg zapłać za zrozumienie.

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości. Wdzięczność za wszystkie ofiary – i te rozpoznawalne i te anonimowe: *Anonimowi Ofiarodawcy, Brzemia Teresa Eugeniusz, Cwanek Otylia Janusz, Gąsior Ewa Mieczysław, Gatnar Irena Jerzy, Grabiec Agnieszka Jerzy, Grzegoszczyk Helena, Grzonka Jadwiga, Hudek Cecylia, Klapuch Izabela Tadeusz, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Knura Bronisława Walter, Kopiec Barbara Jan, Kopiec Danuta, Kopiec Marzena Mirosław, Kosider Dominika Jarosław, Kosider Joanna Krzysztof – Firma Gedeon, Lichtarski Genowefa Julian, Maciejewska Rita, Malkowski Maria Czesław, Nogły Aniela, Martynowski Wiesława Andrzej, Mikulka Stanisława Alfred, Musioł Mariola Lucjan, Orlik Sabina Marcin, Oślizło Grażyna, Peterek Leokadia, Polnik Adam, Skrzyszowski Danuta Bohdan, Sosna Cecylia Antoni, Swoboda Halina Zenon, Szczepański Iwona Bogusław, Szczypka Danuta Kazimierz, Szkatuła Aurelia Hilary, Tłolka Ewa Henryk, Wnuk Danuta, Zajączkowski Marcelina, Żymelka Magdalena Alojzy.*

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Akt Poświęcenia Rosji i Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, 25 marca br. o godz. 17.00, podczas nabożeństwa Drogi Krzyżowej w naszym kościele, w łączności z Ojcem Świętym Franciszkiem, który w tym czasie w Watykanie poświęcił Rosję i Ukrainę Niepokalanemu Sercu Maryi, ksiądz Proboszcz, w obecności licznie zgromadzonych wiernych, odczytał *Akt Poświęcenia Rosji i Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi*. Została odprawiona również Msza Święta o ustanie wojny, przywrócenie pokoju w Ukrainie oraz za wszystkich wywołujących wojnę i konflikty, o uwolnienie serca i umysłu od nienawiści i pychy.

red.

Akt Poświęcenia Rosji i Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi

O Maryjo, Matko Boga i nasza Matko, uciekamy się do Ciebie w tej godzinie cierpienia. Jesteś naszą Matką, miłujesz nas i znasz nas: nic, co nosimy w sercu, nie jest przed Tobą ukryte. Matko Miłosierdzia, tak wiele razy doświadczaliśmy Twojej opatrnościowej czułości, Twojej obecności, która przywraca nam pokój, ponieważ Ty zawsze prowadzisz nas do Jezusa, Księcia Pokoju.

My jednak zgubiliśmy drogę do pokoju. Zapomnieliśmy o nauce płynącej z tragedii minionego wieku, o poświęceniu milionów poległych podczas wojen światowych. Zlekceważyliśmy zobowiązania podjęte jako Wspólnota Narodów i wciąż zdradzamy marzenia narodów o pokoju oraz nadzieje ludzi młodych. Staliśmy się chorzy z chciwości, zamknęliśmy się w nacjonalistycznych interesach, pozwoliliśmy, by sparaliżowały nas obojętność i egoizm. Woleliśmy lekceważyć Boga, żyć w naszym fałszu, podsycać agresję, niszczyć życie i gromadzić broń, zapominając, że jesteśmy opiekunami naszego bliźniego i wspólnego domu, który dzielimy. Poprzez wojnę rozszarpaliśmy ziemski ogród, grzechem zraniliśmy serce naszego Ojca, który pragnie, abyśmy byli braćmi i siostrami. Staliśmy się obojętni na wszystkich i wszystko z wyjątkiem nas samych. A teraz ze wstydem mówimy: *Przebac nam, Panie!*

W nędzy grzechu, w naszych trudach i słabościach, w tajemnicy nieprawości zła i wojny, Ty, Najświętsza Matko, przypominasz nam, że Bóg nas nie opuszcza, ale wciąż patrzy na nas z miłością, pragnąc nam przebaczyć i nas podnieść. To On dał nam Ciebie, a Twoje Niepokalane Serce uczynił schronieniem dla Kościoła i ludzkości. Z Bożej dobroci jesteś z nami i przeprowadzasz nas z czułością nawet przez najbardziej skomplikowane dziejowe zakręty.

Zatem uciekamy się do Ciebie, pukamy do drzwi Twego Serca, my, Twoje umiłowane dzieci, które w każdym czasie nieustrudzenie nawiedzasz i zachęcasz do nawrócenia. W tej mrocznej godzinie przyjdź nam z pomocą i pociesz nas. Powtarzaj każdemu z nas: *"Czyż oto nie jestem tu Ja, twoja Matka?"* Ty wiesz, jak rozplątać pęta naszego serca i węzły naszego czasu. W Tobie pokładamy nadzieję. Jesteśmy pewni, że Ty, zwłaszcza w chwili próby, nie gardzisz naszymi prośbami i przychodzisz nam z pomocą.

Tak właśnie uczyniłaś w Kanie Galilejskiej, gdy przyspieszyłaś godzinę działania Jezusa i zapowiedziałaś Jego pierwszy znak w świecie. Gdy uczta zamieniła się w smutek, powiedziałaś Mu: *"Nie mają wina"* (J 2,3). O Matko, raz jeszcze powtórz to Bogu, bowiem dziś zabrakło nam wina nadziei, zniknęła radość, rozmyło się braterstwo. Zagubiliśmy człowieczeństwo, zmarnowaliśmy pokój. Staliśmy się zdolni do wszelkiej przemocy i wszelkiego zniszczenia. Jakże pilnie potrzebujemy Twojej matczynej interwencji.

Przyjmij więc, o Matko, to nasze błaganie.

Ty, Gwiazdo morza, nie pozwól, byśmy zostali rozbitkami w czasie wojennej burzy.

Ty, Arko Nowego Przymierza, inspiruj plany i drogi pojednania.

Ty, Ziemię nieba, zaprowadź w świecie Bożą zgodę.

Ugaś nienawiść, usuń pragnienie zemsty, naucz nas przebaczenia.

Uwolnij nas od wojny, zachowaj świat od zagrożenia nuklearnego.

Królowo Różańca Świętego, rozbudź w nas pragnienie modlitwy i miłości. Królowo rodziny ludzkiej, wskaż narodom drogę braterstwa. Królowo pokoju, wyjednej światu pokój.

Niech Twój płacz, o Matko, poruszy nasze zatwardziałe serca. Niech łzy, które za nas przelałaś, sprawią, że znów zakwitnie owa dolina, którą wysuszyła nasza nienawiść. I choć nie milknie zgłębł broni, niech Twoja modlitwa usposabia nas do pokoju. Niech Twoje matczyne dłonie będą ukojeniem dla tych, którzy cierpią i uciekają pod ciężarem bomb. Niech Twoje macierzyńskie objęcie pocieszy tych, którzy zostali zmuszeni do opuszczenia swoich domów i swej ojczyzny. Niech Twoje bolejące Serce poruszy nas do współczucia i przynagli do otwarcia drzwi i opieki nad zranioną i odrzuconą ludzkością.

Święta Boża Rodzicielko, gdy stałaś pod krzyżem, Jezus, wskazując na ucznia obok Ciebie, powiedział Ci: *"Oto syn Twój"* (J 19,26). W ten sposób zawierzył Tobie każdego z nas. Następnie do ucznia, do każdego z nas, rzekł: *"Oto Matka twoja"* (w. 27). Matko, chcemy Cię teraz przyjąć w naszym życiu i w naszej historii. W tej godzinie ludzkość, wyczerpana i zrozpaczona, stoi wraz z Tobą pod krzyżem. I potrzebuje zawierzyć się Tobie, potrzebuje poprzez Ciebie poświęcić się Chrystusowi. Naród ukraiński i naród rosyjski, które czczą Cię z miłością, uciekają się do Ciebie, a Twoje Serce bije dla nich i dla wszystkich narodów zdziesiątkowanych przez wojnę, głód, niesprawiedliwość i nędzę.

My zatem, Matko Boga i nasza Matko, uroczystie zawierzamy i poświęcamy Twojemu Niepokalanemu Sercu siebie samych, Kościół i całą ludzkość, a zwłaszcza Rosję i Ukrainę. Przyjmij ten nasz akt, którego dokonujemy z ufnością i miłością; spraw, aby ustały wojny, i zapewnij światu pokój. Niech *"Tak"*, które wypłynęło z Twojego Serca, otworzy bramy dziejów dla Księcia Pokoju; ufamy, że poprzez Twoje Serce nastanie jeszcze pokój. Tobie więc poświęcamy przyszłość całej rodziny ludzkiej, potrzeby i oczekiwania narodów, niepokoje i nadzieje świata.

Niech za Twoim pośrednictwem Boże Miłosierdzie rozleje się na ziemię i niech słodki rytm pokoju na nowo kształtuje nasze dni. Niewiasto, któraś powiedziała Bogu *"Tak"* i na którą zstąpił Duch Święty, przywróć pośród nas Bożą harmonię. Ożyw nasze oschłe serca, Ty, któraś jest *"żywą nadzieją krynicą"*. Ty, któraś utkała człowieczeństwo Jezusa, uczyni nas budowniczymi Komunii. Ty, która przemierzałaś nasze drogi, prowadź nas drogami pokoju. Amen.

Zwiastowanie Pańskie

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, dawniej nazywana świętem Zwiastowania NMP, przypada 25 marca. Od 1998 r. decyzją Episkopatu Polski, w Kościele w Polsce tego dnia obchodzimy również Dzień Świętości Życia.

Dzień ten przypomina nam o wielkim zdarzeniu, od którego rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. Archanioł Gabriel przyszedł do Maryi, niewiasty z Nazaretu, by zwiastować Jej, że to na Niej spełnią się obietnice proroków, a Jej Syn, którego pocznie w cudowny i dziewiczy sposób za sprawą Ducha Świętego, będzie Synem samego Boga. Fakt, że uroczystość ta przypada często w trakcie Wielkiego Postu uzmysławia nam, że Tajemnica Wcielenia jest nierozzerwalnie związana z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Uroczystość Zwiastowania zaczął najpierw wprowadzać Kościół Wschodni już od wieku V. Na Zachodzie przyjęło się to święto od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+604). Najstarszym świadectwem tego święta na Wschodzie jest homilia Abrahama z Efezu, wygłoszona najprawdopodobniej w Konstantynopolu pomiędzy latami 530-550. Święto w Konstantynopolu potwierdzone jest w VI w., w Antiochii pod koniec VI w., w Jerozolimie w I połowie VII w. Na Zachodzie natomiast potwierdzenie znajdujemy w VII w. (Rzym i Hiszpania).

Wiadomo także, że już w IV wieku w Nazarecie powstała Bazylika Zwiastowania. Wystawił ją bogacz żydowski, Józef z Tyberiady, który przeszedł na chrześcijaństwo. Wybudował on kościół na miejscu, gdzie według podania miał stać domek Świętej Rodziny. W roku 570 nawiedza tę bazylikę i opisuje pielgrzym, Antoni z Piacenza. Przetrwiała ona do wieku XI. Krzyżowcy na jej miejscu wystawili o wiele większą i bardziej okazałą. Ta z kolei przetrwała aż do roku 1955, kiedy to franciszkanie wystawili nową, obecnie istniejącą świątynię. W odległości ok. 200 metrów od niej znajduje się kościół św. Józefa. W wieku VI stał na tym miejscu kościół Matki Bożej Karmiącej. W pobliżu tego znajduje się także synagoga, zbudowana na miejscu tej, w której Chrystus często przebywał i nauczał. Pamiątką najpewniejszą z czasów Maryi jest Jej studnia, jedyna zresztą w Nazarecie. Na tym miejscu stał kiedyś kościół poświęcony św. Gabrielowi Aniołowi.

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie jako temat plastyczny towarzyszyło chrześcijaństwu od zarania jego dziejów. O wyjątkowej randze tych przedstawień świadczy fakt, iż umieszczane były one zazwyczaj w głów-

nych ołtarzach świątyń. Bogactwo treści zawarte w tych kompozycjach stawia scenę Zwiastowania w rzędzie najważniejszych tematów w sztuce sakralnej czasów nowożytnych, także polskiej. Wydarzenie ewangeliczne, podczas którego dokonało się Wcielenie, jest nie tylko epizodem z życia Matki Bożej, lecz jawi się jako moment przełomowy dla dziejów ludzkości, kulminacja zbawczego planu Boga.

Najdawniejszy wizerunek tego typu zachował się w katakumbach św. Pryscylli, pochodzi bowiem z II wieku. Maryja siedzi na krześle, przed nią zaś anioł w postaci młodzieńca, bez skrzydeł, za to w tunice i w paliuszu, który gestem ręki wyraża rozmowę. Podobne malowidło spotykamy w III wieku w katakumbach św. Piotra i Marcellina. Od wieku IV widzimy archanioła Gabriela ze skrzydłami. Ma on w ręku łaskę podróżną albo lilię.

Powszechnie posługujemy się dwiema modlitwami, które upamiętniają moment Zwiastowania. Są to *"Zdrowaś Maryjo"* i *"Anioł Pański"*.

Pozdrowienie Anielskie – modlitwa ta składa się z pozdrowienia archanioła, z radosnego okrzyku św. Elżbiety i z modlitwy Kościoła. Na słowach pozdrowienia Gabriela – *"łaski pełna"* – Kościół oparł wiarę w Niepokalane Poczęcie Maryi. Skoro bowiem Maryja była pełna łaski, to nie mogła jej nigdy być pozbawiona. Słowa św. Elżbiety: *"Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego"* zawierają część pozdrowienia anioła (*"Błogosławionaś Ty między niewiastami"*). W ten sposób św. Elżbieta jakby chciała podkreślić, że znana jest jej tajemnica Zwiastowania, że w imieniu wszystkich niewiast świata winszuje Maryi tak wielkiej godności.

Anioł Pański – historia tej modlitwy sięga wieków średnich, kiedy to biciem dzwonów wyznaczano trzy pory dnia: rano, południe i wieczór. Z powodu braku zegarów był to zwyczaj bardzo praktyczny. Przez pobożne odmawianie tej modlitwy, przypominamy sobie scenę Zwiastowania i to, co się w niej dokonało. Paweł VI w Adhortacji apostolskiej *"Marialis cultus"* tymi słowami zachęca do odmawiania tej modlitwy: *"Gdy chodzi o modlitwę Anioł Pański, to chcemy jedynie powtórzyć naszą zachętę prostą, lecz gorącą, aby zwyczajowe tej modlitwy zostało zachowane. Mimo bowiem upływu wieków zachowuje ono swoją siłę i blask. Jest to modlitwa prosta, zaczerpnięta z Pisma świętego"*. Papież sam tę modlitwę codziennie odmawia, często spotykając się przy tej okazji z wiernymi gromadzącymi się na Placu św. Piotra, którym po modlitwie udziela błogosławieństwa.

Pytanie, dlaczego uroczystość ta jest obchodzona 25 marca? Odpowiedź na to pytanie wynika z ustalenia daty Uroczystości Bożego Narodzenia. Skoro Uroczystość Narodzenia Pańskiego obchodzimy 25 grudnia, to z "obliczenia biologicznego" wynika, że Zwiastowanie Pańskie ma być obchodzone 25 marca.

oprac: Iwona Szlachta

źródło: ZWIASTOWANIE PAŃSKIE + ŚWIĘTO
ZWIASTOWANIA NMP + SANCTUS.pl

obraz: www.radiozamosc.pl

Triduum Paschalne

Szоста Niedziela Wielkiego Postu – *Palmowa* – rozpoczyna *Wielki Tydzień*. W tym dniu Kościół w liturgii obchodzi pamiątkę uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Z palmami w dłoniach wierni rozważają *Mękę Pańską*, która jest główną ideą liturgii *Wielkiego Tygodnia*.

Ponieważ Chrystus dokonał dzieła odkupienia ludzi i doskonałego uwielbienia Boga, głównie przez swoje *Paschalne Misterium*, gdy umierając zwyciężył naszą śmierć, a zmartwychwstając przywrócił nam życie, dlatego *Triduum Paschalne* *Męki i Zmartwychwstania* Pana jaśniej jako główny punkt całego roku liturgicznego. Tak, jak niedziela zajmuje główne miejsce w tygodniu, tak *Uroczystość Paschy* stanowi punkt główny w roku liturgicznym.

Triduum Paschalne *Męki i Zmartwychwstania* Pańskiego rozpoczyna się *Mszą Świętą wieczorną Wieczery Pańskiej* w *Wielki Czwartek*, a kończy *Nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania*, zaś jego ośrodek stanowi *Wigilia Wielkanocna*.

Wigilię Wielkanocną odprawianą w *Noc Zmartwychwstania Chrystusa* uważa się za "*Matkę wszystkich Świętych Wigilii*".

Msza Święta Wieczery Pańskiej – Wielki Czwartek – jest to dzień *Ostatniej Wieczery*, ustanowienia *Najświętszej Ofiary i Sakramentu Kapłaństwa*; równocześnie jest to dzień *Ogrójca* i pojmania Pana Jezusa. *Wielki Czwartek* to dzień jedności i miłości. W tym dniu jednano pokutników, by mogli zasiąść wspólnie do *Stołu Eucharystycznego*. Koncelebra uwypukla jedność kapłaństwa i wspólnoty całego Ludu Bo-

żego. Obrzęd umywania nóg wskazuje na źródło tej jedności: miłość i pokorę. Dar serca zbierany w tym dniu dla potrzebujących, to kolejny znak miłości zgromadzonych wiernych. Wieczorna adoracja to trwanie z Chrystusem na modlitwie w *Ogrójcu*, to rozważanie Jego męki, zdrady Judasza, sądu i zaparcia się Piotra. Adoracja ta ma również charakter dziękczynny za Eucharystię. Liturgia tego dnia jest nazwana szczególnie liturgią miłości. "*Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego dał, aby każdy kto w niego uwierzy nie zginął, ale miał życie wieczne*" (J 3, 16). Bóg daje się ludziom pod postacią chleba, klęka przed nimi, aby umywać im nogi i wydaje się dobrowolnie na śmierć. W odpowiedzi na miłość Boga człowiek powinien otworzyć swe serce i oddać mu siebie.

Liturgia Męki Pańskiej – Wielki Piątek – to dzień męki i śmierci Chrystusa. Zbawiciel oddaje życie za nas dokonując na krzyżu dzieła odkupienia. Atmosferę tego dnia cechuje szczególna powaga. Myśli i serca wierzących kie-

rują się na *Golgotę*, gdzie dokonuje się misterium walki życia ze śmiercią. W tym dniu Kościół nie sprawuje *Najświętszej Ofiary*. Obrzędy liturgiczne mają jednak strukturę podobną do *Mszy Świętej – Liturgia Słowa* z opisem *Męki Pańskiej*, zakończone uroczystą *Modlitwą Powszechną*, podwyższenie i *Adoracja Krzyża*, Komunia Święta oraz przeniesienie *Najświętszego Sakramentu* do tzw. *Grobu Pańskiego*.

"U stóp krzyża"
Otworzyłeś ramiona...
Szerzej niż perspektywa
palestyńskich pejzaży,
ponad czasem i przestrzenią.

Oprawcy
obnażyli nie CIEBIE
lecz pełnię PRAWDY...
U Twych stóp –
nasze spękanе serca,
brudne dłonie,
pożądające usta...
OCZYŚĆ...

Liturgia Zmartwychwstania Pańskiego – po bolesnej męce i śmierci na krzyżu ciało Jezusa zostaje złożone w grobie. Wejście do grobu zostaje przywalone kamieniem. Jednak śmierć nie zapanowała nad Nim. Zbawiciel wstaje po trzech dniach i jako Zmartwychwstały Pan posyła swoich apostołów, aby nieśli całemu światu tę radosną nowinę. Kościół czerpi z wydarzenia w sposób najbardziej uroczysty. Poprzez znak światła i wody, przez rozważanie Bożego planu zbawienia w *Liturgii Słowa*, wierni odkrywają bogactwo darów Zmartwychwstałego Pana. Liturgia tego dnia rozpoczyna się uroczystą *Wigilią Paschalną*, w której po raz pierwszy rozbrzmiewa radosne "*Alleluja*", rozlegają się dzwony, a Kościół przeżywa radość Zmartwychwstania i głosi chwałę Chrystusa. Wielkim przeżyciem jest także *procesja rezurekcyjna*, która może odbyć się zaraz po *Wigilii Paschalnej* lub przed pierwszą *Mszą Świętą* w Dzień Zmartwychwstania.

Triduum Paschalne kończy się *Nieszporami Zmartwychwstania Pańskiego*, a przedłużeniem tych uroczystości jest *Oktawa Zmartwychwstania*.

Bronek

obrazy:
[/www.google.pl/search?q](http://www.google.pl/search?q)

Prace parafialne

Choć w ostatnim czasie nie były przekazywane informacje o pracach gospodarczych prowadzonych przez naszą parafię, to jednak prace nieustannie trwają.

Zasilone nawozami zostały wszystkie tereny zielone, a także setki krzewów porastających skarpy cmentarne i tuje rosnące przeważnie wzdłuż granic kościelnej posesji.

Całkowicie odnowione – z pełną konserwacją, malowaniem i odnowieniem elektryki – zostały wszystkie przychrapy samochodowe i ciągnikowe.

Remontowane na bieżąco są kubły cmentarne – nieustannie zniszczeniu ulegają koła, a także co roku muszą być konserwowane.

Zdjęte zostały zimowe osłony okien naszego kościoła, a studnie cmentarne zostaną napełnione wodą, jak tylko ustaną ujemne temperatury na dworze.

Dużą inwestycją będzie remont kotłowni naszego kościoła. Wymienić musimy kocioł grzewczy – będzie na ekogroszek – oraz wyremontowane zostanie całe pomieszczenie kotłowni. Dotychczasowy kocioł służył nam 13 lat i wymaga wymiany.

Czeka nas wymiana schodów zewnętrznych naszego kościoła prowadzących do wejścia bocznego od ulicy Wyzwolenia. Obecne kafelki odpadają i pękają. Szukamy nowego rozwiązania.

Bóg zapłać wszystkim, którzy stale pomagają i posługują we wszystkich tych pracach oraz tym, którzy to rozumieją i wspomagają finansowo, życzliwością i dobrym słowem.

ks. W. T.

Z życia parafii

Dar Róż Różańcowych dla naszej parafii

W naszej parafii mamy 16 Róż Żywego Różańca oraz 2 Róże rodziców modlących się za swoje dzieci. To armia ludzi szturmująca codziennie niebo bardzo skuteczną modlitwą. Oprócz tej codziennej, indywidualnej modlitwy, kolejne Róże codziennie prowadzą różaniec w kościele przed Mszą Świętą.

Poczet sztabarowy Żywego Różańca uświetnia wszystkie ważniejsze uroczystości kościelne i święta, a także jest zawsze obecny na Mszy Świętej pogrzebowej osoby, która przynależała do Róży Różańcowej.

Oprócz modlitwy, którą codziennie odmawiają członkowie Żywego Różańca, ważnym czynnikiem jest budowanie wspólnoty międzyludzkiej. W porzbijanym świecie budowanie wspólnoty z Bogiem i między ludźmi jest pięknym świadectwem wiary, miłości i życzliwości.

Bóg zapłać członkom Róż Różańcowych za złożony dar materialny na potrzeby naszej parafii oraz za ofiarę na intencje mszalne. Dodać trzeba, że te dary bardzo pomagają w utrzymaniu płynności finansowej parafii, zwłaszcza w tym trudnym pandemicznym czasie, który dzięki Bogu już powoli mija. Jeszcze raz Bóg zapłać!

Słowa wielkiej wdzięczności dla przewodniczącej Róż Różańcowych – pani Renaty Jureczko, za całe jej zatroskanie i zaangażowanie w Żywy Różaniec, również wszystkim przewodniczącym poszczególnych Róż.

Ofiarodawcy Róż Różańcowych: Anonimowi Ofiarodawcy, Babilas Alicja, Barciok Irena, Bem Hiacenta, Bialecka Renata, Bienia Anna, Bienia Gabriel, Bienia Henryk, Bienia Zofia, Błędowska Beata, Brachmańska Halina, Brzemia Danuta, Brzoza Alicja, Brzoza Barbara, Burda Emilia, Burdzik Cecylia, Burdzik Daria, Canibol Bożena, Chrobok Mirosława, Cnota Irena, Cofalik Teresa, Cuber Irena, Cudnowska Adriana, Cudnowska Maria, Czaja Alina, Czaja Halina, Czaja Irena, Czapka Aleksandra, Damec Aniela, Dębowy Stefania, Dudek Lidia, Durczok Janina, Dziewior Lidia, Folwarczny Aniela, Folwarczny Urszula, Fromme Agnieszka, Frysztacka Anna, Frysztacki Tadeusz, Gajdosz Irena, Gajdosz Jan, Gaszka Wiesława, Gawliczek Kornelia, Gawliczek Teresa, Gąsior Ewa, Głogowska Stefania, Głuchowska Elżbieta, Górecka Joanna, Grabiec Aniela, Grabiec Klara, Grabiec Romana, Granieczny Helena, Grobelny Maria, Grzegoszczyk Aurelia, Grzegoszczyk Erna, Grzegoszczyk Eugeniusz, Grzegoszczyk Grażyna, Grzegoszczyk Henryk, Grzonka Renata, Hejna Jolanta, Hojka Aniela, Hojka Gabriela, Holesz Alicja, Hudek Agnieszka, Hudek Andrzej, Hudek Aniela, Hudek Cecylia, Hudek Ewa, Hudek Halina, Hudek Leon, Jamrozik Halina, Janowska Lidia, Jureczko Renata, Kalicki Adam, Kałusek Urszula, Kamińska Irena, Karwot Alina, Karwot Krzysztof, Kielbasa Krescencja, Kielbasa Wiesława, Klepek Gertruda, Kłosek Krystyna, Knura Maria, Koleczko Tomasz, Kopiec Adelajda, Kopiec Czesława, Kopiec Henryk, Kopiec

Marzena, Kopiec Mirosław, Kopietz Barbara, Korfanty Urszula, Kosider Aniela, Kożuch Irena, Krawczyk Iwona, Krzystała Cecylia, Krzystała Elfyda, Krzyżok Janina, Kubica Alina, Kubica Danuta, Kubica Irena, Kubiniok Anna, Kubiniok Stanisław, Kucharczyk Danuta, Kufka Henryka, Kurzydem Regina, Kuś Ewa, Kuś Izolda, Kuś Wiesława, Kwiatkowski Adam, Kwiatkowska Wioletta, Kyrzcz Jadwiga, Langer Barbara, Langer Gertruda, Ledwoń Antoni, Ledwoń Halina, Ledwoń Halina, Lewkowicz Teresa, Lorenc Helena, Lubas Monika, Lubos Aniela, Maciejewska Rita, Marcol Barbara, Marcol Bożena, Marcol Wanda, Marszolik Irena, Martynowska Janina, Matera Władysława, Menżyk Barbara, Mikulka Bronisława, Mikulka Gerwazy, Mikulka Stanisława, Moczała Zygmunt, Młodrzyk Halina, Mrozek Adela, Mrozek Helena, Najda Maria, Olesińska Stefania, Ostrzolek Urszula, Oślizło Agnieszka, Oślizło Aurelia, Oślizło Eryk, Oślizło Henryk, Oślizło Jolanta, Oślizło Józef, Oślizło Wanda, Pajk Anna, Pajk Ludwik, Paloc Gizela, Paloc Teresa, Palka Andrzej, Palka Mariola, Parma Helena, Paszek Elżbieta, Pawera Eugenia, Pawliczek Mirosława, Pawliczek Zdzisław, Penkala Bogusława, Penkala Halina, Penkala Roman, Penkala Tadeusz, Peterek Leokadia, Pękała Krystyna, Pękała Lucjan, Piecha Eugenia, Piechaczek Alicja, Piechaczek Irena, Piechaczek Leszek, Piórecka Aniela, Piórecka Iwona, Polnik Imelda, Południk Róża, Popek Eugenia, Popek Roman, Porwoł Helena, Potysz Wanda, Przybyła Aniela, Przybyła Kornelia, Przybyła Sylwia, Psota Anna, Pukowiec Helena, Pyz Halina, Pyz Jolanta, Pyz Tadeusz, Rduch Grażyna, Reclik Eugenia, Robak Anna, Robak Robert, Ruffert Stanisława, Rugor Dorota, Salamon Maria, Sikora Halina, Sikora Janina, Sikora Maria, Sitek Antoni, Sitek Eryka, Sitek Halina, Sitek Janisława, Skupień Lidia, Słupik Janina, Smolorz Natalia, Smolorz Zofia, Sobczuk Krzysztof, Sołtys Eufemia, Stabla Alina, Stabla Helena, Swoboda Halina, Swoboda Zenon, Sylwesiuk Blandyna, Sylwesiuk Tadeusz, Szawerna Eugenia, Szczepańska Krystyna, Szczeponek Krystyna, Szczypka Danuta, Szkatuła Aurelia, Szkatuła Daniel, Szkatuła Helena, Szlachta Iwona, Szlachta Urszula, Szlachta Wanda, Szymiczek Stefania, Świerczek Gertruda, Tolarz Grażyna, Tolarz Kornelia, Tolarz Małgorzata, Toman Anna, Toman Salomea, Tosta Ewald, Tytko Mariola, Wajda Hildegarda, Walter Erna, Walter Grzegorz, Walter Krystyna, Walter Marzena, Wawrzykowska Bożena, Wąs Irena, Wija Eugenia, Wija Ewa, Wija Krzysztof, Wiśniewska Lidia, Witek Mieczysław, Wnuk Gabriela, Wojacek Halina, Wuwer Ilona, Wyrzuc Irena, Wysłucha Bolesław, Wysłucha Henryk, Wysłucha Renata, Zgrzędek Józef, Zgrzędek Mirela, Żymelka Alojzy, Żymelka Magdalena.

ks. W. T.

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek	8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00	Czwartek	nieczynne
Wtorek	nieczynne	Piątek	16.00 – 17.00
Środa	8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00	Sobota	nieczynne

Pusty grób - pełnia prawdy

"Ozaiste, błogosławiona noc, jedyna, która była godna poznać czas i godzinę Zmartwychwstania Chrystusa, Alleluja"

Jaki stan ducha towarzyszył bliskim Jezusa, gdy składali Jego zmaltretowane ciało do grobu i zataczali przed jego wejście wielki kamień? Czy przybite śmiercią Mistrza niewiasty i ukrywający się przerażeni Jego uczniowie – dopuszczali wówczas do siebie jako realną myśl o tym, że ich kochany Nauczyciel powstanie z martwych tak, jak to zapowiedział?

Owszem, Jego nauka i działalność utwierdziła ich wiarę, że Jezus jest Synem Bożym, zapowiadany Mesjaszem, ale tak radykalny tego dowód jak Zmartwychwstanie, przerastał ich możliwości pojmowania. Sam Piotr – naoczny świadek Przemienienia Jezusa i wielu Jego znaków, przyjął wiadomość o pustym grobie jako niedorzeczność, a uczeń *"którego Jezus kochał"*, sam stwierdza, że dopiero po wejściu do grobu uwierzył, widząc leżące płótno. Pozostali apostołowie i uczniowie także dopiero po ujrzaniu Jezusa żywego *"w ciebie"*, jedzącego, mówiącego i ukazującego swoje rany (Tomaszowi) przyjęli Zmartwychwstanie jako fakt.

W tym momencie zrozumieli zapowiedź proroków o Mesjaszu i przypowieści Jezusa o *"Znaku Jonasza"* czy zburzenia świątyni i jej odbudowania w przeciągu trzech dni.

Uzbrojeni w tak potężne argumenty, napelnieni jeszcze Duchem Świętym, ruszyli z radością w świat, niosąc wszystkim ludziom Dobrą Nowinę.

W Nowym Przymierzu przypieczętowanym męką, śmiercią i Zmartwychwstaniem Pańskim, każdy naród stał się *"wybranym"*. Wszystko, co Jezus uczynił na ziemi, a zwłaszcza Zmartwychwstanie, stało się wielkim świętym siewem, z którego wyrósł Kościół powszechny. Jego siła i żywotność potwierdzona ponad dwoma tysiącami lat działalności, tkwi przede wszystkim w tej Wielkiej, Świętej Nocy, w bogactwie wymowy pustego grobu.

Zmartwychwstanie ukazało światu pełnię prawdy objawionej przez Boga. Wobec tego faktu, tak nadprzyrodzonego, jak i historycznego czy fizycznego, tracą swój sens

i błędną wszelkie inne dowody *"za"* lub *"przeciw"* Bogu. Sprawność ludzkiego rozumu może wyrazić się jedynie w jego akceptacji i obronie.

Prawda pustego grobu – najwymowniejszy symbol i fundament wiary, nadziei i miłości, przemawia do chcących ją poznać i uznać z niesłabnącą siłą. Mijające wieki i pokolenia dokładają do niej swoje zwyczaje i doświadczenia. Jest ona przez cały czas przypomnieniem najwyższego poświęcenia i cierpienia dla ratunku, ocalenia człowieka. Pascha, która nie ma precedensu, która w ogromie Miłosierdzia Miłosiernego Boga do człowieka jest bezgraniczna.

Taka reminiscencja podaje oczom duszy i sumienia ogłód i osąd własnego życia, dróg, wyborów i postaw. Jak mają się one do Krzyża i jego posłannictwa i jak się wyrażają kontemplując Grób Pański? Ludzie współcześni po przełomie tysiąclecia, stoją wobec coraz liczniejszych wyzwań, zniewoleni różnymi nihilizmami nowoczesności, są wręcz skazani na takie wobec siebie pytania. Odpowiedzią na nie jest życie z przywilejem wolności danym przez Boga, wykorzystanym godnie lub zaprzepaszczone w złym wyborze. Bez względu na to, w jakim kierunku ten wybór pójdzie, jego fundamentalną treścią jest zawsze Zmartwychwstały Chrystus, przyjęty lub odrzucony.

Szans na zyski lub stratę jest tyle, ile przeżytych dni i napotkanych ludzi. W trosce o ów *"zysk"* Kościół wspiera człowieka przede wszystkim prawdą Wielkiej Nocy, by nią wsparty odnalazł drogę do swego Emaus i spotkał na niej Chrystusa, otwierając przed Nim Wieczernik swojego serca z wiarą, bez wkładania rąk do ran i boku Jego.

Blask Zmartwychwstania Pańskiego rozjaśnił noc, śmierć została pokonana przez życie, obumarłe ziarno wydało plon obfity. Świadectwem tego są minione pokolenia. One wyznaczają perspektywę dla następnych, jakże wyraziście określoną kiedyś przez św. Piotra w ufnej wypowiedzi: *"Panie, do kogoś pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego"*.

Bronek

Żywy Różaniec w Kościele Stacyjnym w Gołkowicach

W sobotę, 9 kwietnia br. miało miejsce spotkanie członków Żywego Różańca w Kościele Stacyjnym w parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i św. Anny w Gołkowicach.

Rozpoczęliśmy tradycyjnie, odśpiewaniem hymnu Żywego Różańca. W czasie konferencji, nasz moderator ks. kanonik Zbigniew Kocoń wyjaśnił, dlaczego te spotkania odbywają się co miesiąc w innej parafii – a dzieje się tak na czas trwania Wielkiej Nowenny przed uroczystością 200-lecia założenia Żywego Różańca. Kościół Stacyjny – to inaczej Kościół Ruchomy, Wędrujący – chodzi tu o Żywy Kościół, o wymianę doświadczeń, wspólnych refleksji i odpowiedzi na nurtujące pytania w poszczególnych wspólnotach. Rekolekcje, pielgrzymki, dni skupienia przyczyniają się do pogłębiania wiary, poszerzania wiedzy, a w szczególności służy temu wspólna modlitwa kontemplacyjna na różańcu.

Nasza założycielka – Paulina Jaricot – w pierwszej kolejności stworzyła dzieło Rozkrzewiania Wiary, które

miało w sposób materialny pomagać misjonarzom i misjom poprzez regularne zbiórki pieniężne na ten cel (co nasza wspólnota też praktykuje). Paulina wiele czasu spędzała na adoracji Najświętszego Sakramentu. Owocem tego jest książka *"Eucharystia – nieskończona Miłość"* oraz głębokie przeświadczenie o potrzebie i sile modlitwy. Wtedy też, pod natchnieniem Ducha Świętego, Paulina zapragnęła, aby różaniec uczynić modlitwą wszystkich. Utworzyła 15 osobowe grupy modlące się na różańcu (każda rozważała jedną tajemnicę). Tak, w 1826 roku powstał Żywy Różaniec, który miał być duchowym zapleczem misji.

27 stycznia 1832 roku, papież Grzegorz XVI zatwierdził Wspólnotę Żywego Różańca. Beatyfikacja Pauliny Jaricot odbędzie się 22 maja 2022 roku w Lyonie. Charakterystyczne rysy duchowości Pauliny Jaricot to: jej serce było otwarte na działanie Słowa Bożego; Jezus był jej jedynym Oblubieńcem; Maryja była dla niej Matką, której oddała się całkowicie; Eucharystia stanowiła dla niej ./.

objawienie się nieskończonej miłości; okazywała posłuszeństwo władzy kościelnej; dobrowolnie wybrała życie w ubóstwie; nieustraszenie angażowała się w działalność misyjną Kościoła; przeciwności życiowe przyjmowała jako udział w Krzyżu Jezusa.

Uroczystej Eucharystii o godz. 12.00 przewodniczył ks. kanonik Zbigniew Kocoń. Wygłosił on też homilię, w której mówił, że Pan Jezus gromadzi nas w jedno i tak, jak potrzebował swoich uczniów, tak i nas teraz potrzebuje. Matka Boża pomaga nam, abyśmy byli razem z Nim. Tak ważna jest jedność i modlitwa. Modląc się na różańcu chcemy żyć blisko Boga, a ta modlitwa zanurza nas w życie Ewangelią. Mamy żyć Bożym światłem. Póki żyjemy, jesteśmy przekonani, że przed nami jest zwycięstwo, że

idziemy za Chrystusem, który pokonał śmierć. Maryja prosi o modlitwę różańcową, bo to jest modlitwa biblijna. W każdym *"Zdrowaś"* jest imię *Jezus* – to modlitwa życia w Bożej obecności. Modlitwa Żywych Róż oddaje nas Matce Bożej, której serce jest przy Bogu, a my wraz z Nią.

Następne nasze spotkanie odbędzie się w parafii Miłosierdzia Bożego w Jastrzębiu Zdroju, w dniu 14 maja 2022 roku o godz. 10.00. Wszystkich chętnych serdecznie zapraszamy, jak również zachęcamy do zapisywania się w szeregi naszej wspólnoty Żywego Różańca.

Szczęść Boże!

R. J.

Z życia Rodziny Bł. Edmunda Bojanowskiego

Częstochowa – Jasna Góra to miejsce tak mocno wpisane w dzieje naszego państwa, narodu, a przede wszystkim naszej wiary. To tutaj, po dwóch latach ograniczeń i restrykcji związanych z pandemią, w nocy z 18 na 19 marca 2022 r. tłumnie spotkaliśmy się na corocznym czuwaniu. Do Częstochowskiej Pani przybyli członkowie i sympatycy naszego Stowarzyszenia Rodzina Bł. Edmunda Bojanowskiego wraz z siostrami ze Zgromadzenia Sióstr Służebniczek NMP.

Czwanie rozpoczęliśmy uczestnictwem w *Apelu Jasnogórskim*, po którym wszystkich przybyłych gorąco powitała siostra Patrycja Grodzieńska, wyrażając radość z powodu tak licznie zgromadzonych uczestników. Po odśpiewaniu pieśni na powitanie Królowej Polski, siostra Patrycja poprowadziła modlitwę, przedstawiając intencje i prośby oraz wdzięczność, jakie płynęły z naszych serc do najukochańszej Matki Bożej. Następnie wspólnota z Bytomia poprowadziła *Różaniec* – część bolesną. O godzinie 23.00 ks. dr Robert Ogrodnik wygłosił dla nas konferencję. W pięknych słowach przedstawił nam, jak ważne w dzisiejszych czasach jest zawierzenie Bożej Opatrzności i wzmacnianie się duchowo, gdyż wszystkie ludzkie kalkulacje rozsypują się jak ruiny Kijowa, Charkowa, Mariupola i wielu innych miast. Widzimy do czego prowadzi świat bez obecności Pana Boga – „*jeno cierń i nędza*”. Nasz patron i przewodnik, Bł. Edmund Bojanowski, całym sercem i umysłem zawierzył Opatrzności Bożej. Powtarzał: „*Jeśli się nie na-*

wrócicie i nie staniecie jako małe dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebieskiego”. Mamy się nawrócić, bo być może droga, którą podążamy przez życie nie prowadzi nas do zbawienia.

Czas Wielkiego Postu to dla świadomego chrześcijanina refleksja nad ewangelicznym wezwaniem „*Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię*”. Nawracajcie się na drogę Jezusa Chrystusa, gdyż On sam jest Drogą, Prawdą i Życiem, które prowadzą nas do zbawienia. Na podjęcie nawrócenia nigdy nie jest za późno, lecz nie możemy tego odkładać na jutro. Bóg daje nam siłę zaczynania od nowa, okrywa nas swoim płaszczem, gdyż bez Niego nic byśmy nie zrobili. Otwórzmy dla Niego nasze serca.

O północy rozpoczęła się Msza Święta w intencji Zgromadzenia Sióstr Służebniczek i Stowarzyszenia, którą celebrował ks. Robert Ogrodnik, a do której liturgię przygotowała wspólnota z Chorzowa. Podczas homilii celebrians przedstawił nam, jak ogromną rolę w dziejach zbawienia odgrywa św. Józef z Nazaretu. Jest on wzorem takich cnót, jak: posłuszeństwo, wiara, pracowitość, męstwo, sprawiedliwość, czystość, piękna miłość, skromność, ubóstwo, milczenie. Św. Józef jest doskonale oddany woli Bożej i został przez Boga obdarzony wyjątkową łaską i zaufaniem, co wyrażone było tym, że Bóg powierzył Maryję i Jezusa – Syna Bożego pod Jego opiekę.

Pod koniec Eucharystii odmówiliśmy przyrzeczenie *Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego*, którą podjęło większość uczestników naszego czuwania.

Po zakończonej Mszy Świętej była przerwa i spotkanie z przyjaciółmi. Później wspólnota z Brzezinki poprowadziła część chwalebny *Różańca*. Następnie była chwila na cichą, osobistą modlitwę przed Cudownym Obrazem, po czym Andrzej Stanik w imieniu wszystkich zgromadzonych odmówił modlitwę za ojczyznę, a następnie odmówiliśmy *Akt Zawierzenia Matce Bożej Członków Stowarzyszenia*.

Ostatnim punktem naszego czuwania było odśpiewanie *Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP*. Do domu wracaliśmy z błogosławieństwem ks. Roberta oraz podziękowaniami siostry Patrycji za dużą frekwencję i pozdrowieniami dla wszystkich członków wspólnot Rodziny Bł. Edmunda.

Ze skrzyszowskiej wspólnoty w czuwaniu uczestniczyło 12 osób, razem z s. M. Joellą – naszą zakrystianką. Bóg zapłać!

Wiesława Gaszka

Odpust w Domu Seniora „Gwarek”

Wszyscy pamiętamy początek marca 2020 roku, kiedy z każdej strony świata dochodziły informacje o rozpowszechniającym się na całym świecie wirusie SARS-COV 2, potocznie nazwanym *Covid 19*. W celu ochrony zdrowia naszych pensjonariuszy, ośrodek został zamknięty dla odwiedzających oraz dla uczestników wszystkich nabożeństw, które odbywały się w kaplicy Domu Seniora „Gwarek”. W Mszach Świętych uczestniczyli tylko domownicy i personel.

Dopiero początek marca bieżącego roku przyniósł zniesienie obostrzeń związanych z pandemią, więc z wielką radością, po uprzednim uzgodnieniu z ks. Proboszczem przystąpiliśmy do organizowania Mszy Świętych.

19 marca 2022 roku, w kaplicy pod wezwaniem św. Józefa, w Domu Seniora „Gwarek” odbyła się Msza Święta odpustowa, którą odprawił ks. dziekan Witold Tatarczyk w koncelebrze z ks. Edwardem Tomanem. Kazanie wygłoszone przez ks. Edwarda poświęcone było naszemu patronowi św. Józefowi, który niewątpliwie zasługuje na miano najlepszego patrona naszej kaplicy. Ksiądz wspominał słowa nieżyjącego już ks. Roberta Wallacha, które jemu utkwiły w pamięci: *„Idź do św. Józefa, bo On ciebie zaprowadzi do Boga”*. To proste przesłanie, ale ma wielką moc, przecież każdy z nas ma wiele słabości, a wystarczy prosić, modlić się do św. Józefa i jest nadzieja na życie wieczne.

Na koniec Mszy Świętej została poświęcona figura św. Józefa, wykonana z drewna. Mija dziesiąta rocznica działalności Domu Seniora „Gwarek”, dlatego została odnowiona kaplica i stołówka, a mała figurka św. Józefa zastąpiona dużą figurą, jako znak wdzięczności za uzyskane łaski i z prośbą o dalsze.

Mszę Świętą uświetnił swym śpiewem Zespół „Podbuczanki”, który tym razem zaśpiewał przy akompaniamentie organistki Agaty, bez swego akordeonisty i przewodnika muzycznego Daniela Szkatuły, który był nieobecny z powodu choroby. Wszyscy podziwiamy, jak wielką chęć śpiewu zaszczerpił pan Daniel członkom zespołu, że bez mistrza, w zupełnie nowej sytuacji, bezinteresownie, w odświętnych strojach zaśpiewali, choć wszyscy wspominali, że lepiej, jak jest Daniel. Wszyscy życzymy panu Danielowi szybkiego

powrotu do zdrowia, mamy nadzieję, że szybko pojawi się ze swym instrumentem i całym zespołem w naszym Domu Seniora.

Po Mszy Świętej na odpustników czekały pyszne rogaliki upieczone przez naszą kucharkę Arletę, kawa lub herbata, był też czas na rozmowę i wspomnienia.

Zapraszamy wszystkich chętnych do uczestniczenia w Mszach Świętych odprawianych w kaplicy naszego Domu Seniora „Gwarek” w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 16.00.

E. G.

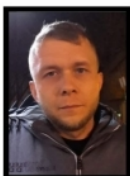
W ostatnim czasie:

Requiescant in pace...

Helena Salamon lat 90

**Aleksandra
Klimowska**
lat 83

**Kamil
Herman**
lat 37

**Eryk
Ośliżło**
lat 79

**Gertruda
Grzegoszczuk**
lat 92

**Ernestyna
Wojaczek**
lat 81

**Ernest
Skupień**
lat 65

**Jerzy
Ośliżło**
lat 79

**Helena
Pukowiec**
lat 73

**Paweł
Górecki**
lat 69

Parafia św. Michała Archanioła w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszwoparafia.pl>

Bieżący numer gazetki współtworzyli: ks. Witold Tatarczyk,
Małgorzata Szyrocka-Durczok, Bronisław Koziej, Wiesława Gaszka,
Ewa Gąsior, Iwona Szlachta, Anna Małysz, Antonina Szkatuła, Weronika Tulec,
Oliwia Madecka, Szymon Bęben, Renata Jureczko, Celina Burda, Emilia Burda,
Sonia Hojka - foto bierzmowanie.
Nakład: 500 szt.
skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
Druk: Drukarnia „LEGIS” Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

Jubilaci i Solenizanci:

Józef Oślizło
93. Rocznica Urodzin

Ewald Tosta
80. Rocznica Urodzin

Bronisława Gawliczek
70. Rocznica Urodzin

Karol Och
18. Rocznica Urodzin

Daria Toman
18. Rocznica Urodzin

Antonina Brachman
6. Rocznica Urodzin

***Przez Chrzest Święty
do naszej Wspólnoty Kościoła
włączeni zostali:***

Lucja Maria Toman - c. Henryka i Agnieszki

Zofia Małgorzata Oskroba i Jan Kazimierz Oskroba
- c. i. s. Mateusza i Justyny

Bianka Maria Spandel - c. Marcina i Magdaleny